

## BOEKEN

### Meerwaardebelasting op beleggingsverzekeringen

Zopas verscheen een uitstekend boek van Paul VAN EESBEECK over de toepassing van de nieuwe meerwaardebelasting op beleggingsverzekeringen, hoofdzakelijk tak 21 en 23 (Wet van 6 april 2026, BS 21 april 2026). Bij de bespreking van vorige boeken van deze auteur over de fiscaliteit van beleggingsverzekeringen moesten we telkens vaststellen dat het geen gewone boeken waren, die men las, maar zeer gespecialiseerde boeken die men bestudeerde of raadpleegde wanneer men ze nodig had. Het huidige boek is anders. Het grootste gedeelte ervan leest men met plezier. Het is, op fiscaal gebied, bijna een *page turner* geworden.

Dat komt doordat het boek grotendeels de gemeenrechtelijke regeling van de nieuwe meerwaardebelasting bestudeert, maar dan specifiek in haar toepassing op levensverzekeringen. Vermits de meeste fiscalisten en zelfs veel gewone beleggers ondertussen toch al enigszins vertrouwd zijn met de nieuwe meerwaardebelasting in de mate dat zij toepasselijk is op courante financiële activa zoals aandelen, obligaties, fondsen en ETF's, kan het alleen maar hun belangstelling opwekken om te zien hoe de nieuwe regelingen worden toegepast op levensverzekeringen. De auteur maakt trouwens regelmatig vergelijkingen.

De grote principes zijn dat beleggingsverzekeringen te beschouwen zijn als één enkel financieel actief, dat zij eveneens de voetvrijstelling en, op hun manier, de vrijstelling van historische meerwaarden genieten, dat minderwaarden binnen eenzelfde jaar aftrekbaar zijn, dat er geen FIFO-regeling is maar wel een speciale regeling bij gedeeltelijke afkoop, dat interne reserveoverdrachten geen realisaties zijn en dat overlijdensverzekeringen niet geïmponeerd worden. De auteur moet weliswaar vaststellen dat sommige van die grote principes niet eens duidelijk geregeld zijn (overlijdensverzekeringen, proportionele methode bij gedeeltelijke afkoop).

Bijzonder interessant vonden we de beschouwingen van de auteur over de bepaling van de aanschaffingswaarde van een beleggingsverzekering (bv. de vraag of de premietaks moet worden afgetrokken van de premies, waarop de auteur pleit voor een ontkennend antwoord). Belangwekkend lijkt ons ook de algemene vaststelling dat de voetvrijstelling, die per jaar genoten wordt, langetermijnbeleggers benadeelt: zij hebben maar één keer de voetvrijstelling wanneer ze hun belegging, na jaren, ineens realiseren, terwijl kortetermijnbeleggers elk jaar de voetvrijstelling hebben.

Het laatste deel van het boek is gewijd aan optimalisatie, waarbij telkens ook aspecten van erfbelasting worden

betrokken. Hier geldt wel weer dat men deze teksten niet gewoon leest, maar dat men ze bestudeert of raadpleegt. Dit is weer voer voor specialisten en bijzonder geïnteresseerden.

Dit is een zeer goed boek. Men leest het met plezier. (SVC)

*P. VAN EESBEECK, De toepassing van de nieuwe meerwaardebelasting op levensverzekeringen, Rotselaar/Knokke, V & V Publishing, 2026, 127 p. (het boek is ook in het Frans beschikbaar)*